

Το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη και η συλλογική μας μνήμη ως Έθνους!

Αντώνιος Νικολόπουλος - Μαριόλης - Δημοσιολόγος - Γενικός Σύμβουλος ΑΔΕΔΥ - Γεν. Γραμματέας ΠΟΣΕ ΕΦΚΑ
antonisnikolopoulow@yahoo.gr

Καθώς γράφεται το κείμενο αυτό, έχουν ήδη πραγματοποιηθεί προς τιμήν της εθνικής μας εορτής για την 28η Οκτωβρίου 1940 και τον αγώνα που έδωσε το Έθνος μας κατά των δυνάμεων του φασισμού, τόσο η μεγάλη στρατιωτική παρέλαση στην συμπρωτεύουσα, όσο και η μαθητική στην Αθήνα, παρουσία χιλιάδων κόσμου και χωρίς να συμβεί το παραμικρό «παρατράγουδο», απ' όσα ακούγονταν ότι μπορεί να γίνουν από κάποιους, με αφορμή την πρόσφατη τροπολογία, περί του καθαρισμού του μνημείου του Άγνωστου Στρατιώτη και του συσχετισμού που γίνεται με το χώρο όπου έχουν αναγραφεί τα ονόματα των θυμάτων της τραγωδίας των Τεμπών!

Ειλικρινά η φαντασία ορισμένων θα πρέπει να καλπάζει, για να φαντασιώνονται τέτοιου είδους δυστοπικά σενάρια, που αμαυρώνουν έναν ιερό, για τη συνείδηση ΟΛΩΝ των Ελλήνων, χώρο, όπως είναι αυτός του μνημείου του Άγνωστου Στρατιώτη.

Ευτυχώς τίποτα δεν έγινε κι αποδείχθηκε περίτρανα, ότι οι Έλληνες έχουμε και μνήμη και ιστορική συνείδηση, ώστε να μην μπερδεύουμε τα γεγονότα και τις περιστάσεις, παρότι ενδεχομένως κάποιοι «κύκλοι» θα το ήθελαν, ώστε μέσω της κοινωνικής αναταραχής κι αναμπουμπούλας, αποκτούσαν πολιτική υπόσταση και ύπαρξη!

Δυστυχώς γι' αυτούς τους τελευταίους, λογάριασαν χωρίς τον ξενοδόχο, που στην προκειμένη περίπτωση είναι ο Ελληνικός λαός...ο απλός Έλληνας πολίτης, που νιώθει περήφανος για την ιστορία του και για τους προγόνους του και που ενώ μπορεί να μην γνωρίζει χρονολογίες και με λεπτομέρειες ιστορικά συμβάντα, ξέρει πολύ καλά, ότι εκεί στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, βρίσκεται κάποιος δικός μας αγαπημένος, που έδωσε ότι πιο πολύτιμο είχε, την ζωή του, για να μπορούμε να είμαστε ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ σήμερα, ελεύθεροι και πρωτίστως να είμαστε Έλληνες!

Αποκαλυπτήρια του μνημείου από τον Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Ε. Βενιζέλου, τον Ανδρ. Μιχαλακόπουλο)

Πώς, λοιπόν, θα ήταν δυνατόν, την ημέρα της εθνικής μας επετείου για το έπος του '40, να βρισκόντουσαν συμπατριώτες μας ασχημονούντες, προς ένα μνημείο που παρότι είναι κενό τάφιο, περικλείει την συλλογική μας μνήμη ως Έθνους;

Οι φράσεις από τον «Επιτάφιο» του Περικλέους, «μία κλίνη κενή φέρεται εστρωμένη των αφανών» και «ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος», που βρίσκονται δεξιά και αριστερά από τον νεκρό οπλίτη του μνημείου, ενώ στο κέντρο υπάρχει η αφιέρωση «εις αφανή στρατιώτη», μαζί με την αναγραφή των τοπωνυμίων όπου συνέβησαν οι ενδοξότερες αλλά και πιο φονικές μάχες του Έθνους μας (Πίνδος, Χειμάρρα, Κλεισούρα, Ρούπελ, Αφίον Καραχισάρ, Προύσσα, Σαγγάριος, Κύπρος κ.ά.), έχοντας το «ακοίμητο» καντήλι, με το ιερό φως που μεταφέρθηκε από την Αγία Λαύρα στις 25 Μαρτίου 1932, ημέρα των αποκαλυπτηρίων του μνημείου, είναι για κάθε

έναν από μας που είναι Έλληνας, η διασύνδεση με τους προγόνους μας και το ιστορικό μας DNA.

Κλείνοντας κι αντί συμπερασμάτων, οφείλουμε να αναφέρουμε, ότι το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, φιλοτεχνήθηκε από τον γλύπτη Φωκίων Ρωκ υπό την επίβλεψη του αρχιτέκτονα Εμμανουήλ Λαζαρίδη, ενώ την απόφαση για την κατασκευή του έλαβε η δικτατορική κυβέρνηση του Θεόδωρου Πάγκαλου στις 3 Μαρτίου 1926, για να γίνουν τα αποκαλυπτήριά του από την κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου μετά από έξι χρόνια.

Η έμπνευση για το μνημείο, προέρχεται από το αντίστοιχο που υπάρχει στο αββαείο του Γουεστμίνστερ στο Λονδίνο και αυτό που βρίσκεται στην Αψίδα του Θριάμβου στο Παρίσι, με την διαφορά ότι σε αυτά υπάρχουν πράγματι νεκροί που δεν είχε αναγνωριστεί η ταυτότητά τους από τον Α' παγκόσμιο πόλεμο (1914-18).